

Марина Слов'янова

ЯК У КАЗЦІ

Цікаві оповідки
для маленьких читачів

Ілюстрації Л.А. Бейгера

УДК 82-32
ББК 84.5.Укр
С 48

Слов'янова М.П.

С 48 Як у казці : Щікаві оповідки для маленьких читачів /
М.П. Слов'янова. — Тернопіль : Навчальна книга —
Богдан, 2012. — 48 с.

ISBN 978-966-10-1080-1

УДК 82-32
ББК 84.5.Укр

ISBN 978-966-10-1080-1

© Навчальна книга — Богдан,
майнові права, 2012

ЮРКОВА СТЕЖИНА

Весна. Мати порається у квітнику. Юрась у неї за помічника.

— Як розрослася косиця, — каже мати. — Доведеться прорідити, щоб інших квіток не поглушила...

Косицею вона називає квітку з прямим та гострим, наче зризаним навскоси листям. По-науковому — це ірис. А в селі на них часом кажуть півники. Мабуть, тому, що квітка в них пухнаста, ніжна, мов пір'їни на хвості красеня-півника.

— Залишу смужку по краях, а решту доведеться викинути, — сказала мати й заходилася викорчовувати косицю. — Оце й тобі робота, — звернулася вона до сина. — Принеси з комори ряденце та складай на нього викопані корчики. А тоді винесемо з подвір'я.

Юрась присів біля купи корінців, узяв одненького в руки, придивився.

— Мамо! — вигукнув здивовано. — То воно живе? Воно росте?

— Авжеж, — усміхнулася мати, — хоч і рання весна, а косиця вже покільчилася. Отака вона живуча...

Хлопчик поскладав на ряденце корінці, став, замислено оглянув подвір'я, тоді знову підійшов до матері.

— Ма, — поспітав Юрасик, — а якщо ці корінці посадити, вони приймуться?

— А чого ж, приймуться, — озвалася мати. — косиця не-вибаглива. Але де ти збираєшся садити?

Юрко пішов до повітки, взяв заступа. Однак інструмент цей був для нього завеликий, тому хлопчикові довелося сказати про свій задум.

— А можна кущиками косиці обсадити стежку через подвір'я?

щоки, напинає сорочину й кличе у поля, на луки, — там роздолля, там так хороше гуляти на привіллі!

Але Юрасеві кортить оглянутися й на стежку, що привела його на пагорб, подивитися на річку, на їхню хату. Він обертається, й очі йому аж круглішають з подиву: кущі верболозу скуччилися при самому березі, а старі верби стоять нахильці над водою та полощуть у ній свої довгі зелені коси. Качата на хвилях плавають, неначе маленькі білі кораблики. А хата! Звідси, з пагорба, вона зовсім не така велика, як зблизька. Стіни весело біліють, шибки виблискують на сонці, тож хлопчикові здається, що хата всміхається й весело підморгує до нього...

— Юра-сю-у-у!

Мама. Вона кличе його снідати.

А хлопчик не може так зразу побігти додому: його зачаровують барви чудесного ранку, а за пазухою повно теплого лоскітливого вітру.

— Лети собі на волю! — каже Юрасик вітрові, висмикує сорочину зі штанців та й пускається бігцем у долину.

Бешкетник-вітер лопотить у нього за спиною, а хлопчикові здається, наче в нього виросли крила, і він летить високо над землею, сміливо ширяє в піднебессі, а назустріч йому пливуть безмежні поля, зелені луки, далекий ліс та прозоре марево. Унизу — легкі білі хмарини, а над головою синє небо та золоте сонце на ньому.

А може, він Іvasик-Телесик? Може, то гуси-гуси-гусенята взяли його на крилята й понесли-понесли-понесли? Чом би й ні? Адже в казці таке буває...

ЗМІСТ

ЮРКОВА СТЕЖИНА	3
ЖАБКА-САНІТАРКА	9
КМІТЛИВА ДАНКА	14
КОЛИ ДОСТИГАЄ ПШЕНИЦЯ	21
БО ВІН РАК!	27
НАЙКРАЩИЙ ГРИБ	32
НА ГРЯДЦІ	37
ЯК У КАЗЦІ	43

СЛОВ'ЯНОВА Марина

Як у казці

Цікаві оповідки
для маленьких читачів

Головний редактор *Богдан Будний*

Редактор *Ірина Дем'янова*

Ілюстрації *Любомира Бейгера*

Комп'ютерна верстка *Галини Тернопільської, Лілії Рейко*

Підписано до друку 06.10.2011р. Формат 70×100/24. Папір офсетний.
Гарнітура Calibri. Умовн. друк. арк. 2,58. Умовн. фарбо-відб. 10,32.

Видавництво "Навчальна книга – Богдан"
Свідоцтво про внесення до Державного реєстру видавців
ДК №370 від 21.03.2001 р.

Навчальна книга – Богдан, просп. С. Бандери, 34а, а/с 529, м.Тернопіль, 46008
тел./факс (0352) 52-06-07; 52-05-48; 52-19-66
publishing@budny.te.ua, office@bohdan-books.com
www.bohdan-books.com